

FRANK LAMPARD

FRANKŮV
KOUZELNÝ
FOTBAL



HRACÍ
KARTY
UVNITŘ

FRANKIE V AUSTRÁLII

Frankův kouzelný fotbal Frankie v Austrálii

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz



Frank Lampard
Frankův kouzelný fotbal – Frankie v Austrálii – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.


ALBATROS MEDIA a.s.

FRANKŮV KOUZELNÝ FOTBAL

Frankie v Austrálii

Frank Lampard

 C P R E S S

Brno
2016

*Mojí mámě Pat,
která mně dodávala odvahu, abych
se v době, kdy jsem právě nekopal
doma do míče, věnoval svým domácím
úkolům, a která je na každém kroku mé
cesty stále se mnou.*



*Vítejte v kouzelné lize plné fantazie –
nejbáječnější fotbalové soutěži, jakou
svět ještě neviděl. Tento, ani žádný jiný.*

*Do týmu budete potřebovat čtyři
hráče, takže vybírejte pečlivě. Tahle
liga je mnohem náročnější než nějaká
hra v parku. Nikdy nebudete vědět, kdo
budou vaši příští soupeři, ani kde se
s nimi utkáte.*

*Takže si zašněrujte kopačky, vážení
hráči, a hodně štěstí! Píšťalka se už už
chystá zapískat!*

Rozhodčí



KAPITOLA 1

Na okna auta dopadlo několik kapek deště. I když bylo léto, venku byla obloha šedá jako olovo. *Typické anglické počasí*, pomyslel si Frankie. Byl to poslední den prázdnin. Za normálních okolností by venku hrál fotbal, ale máma a tátou navrhli, že by je místo toho vzali všechny

na prohlídku safari parku. Zatím si prohlédli africké savce, pavilon plazů, tučňáky, lvouny a obrovskou gorilu.

Když čekali ve frontě aut před výběhem pro opice, pročítal si Frankie všelijaké nápisy.

**Zavírejte prosím všechna
okna i dveře.**

Nekrmte prosím zvířata.

**Nepoužívejte prosím klakson –
opicím se to nelíbí!**

„Doufám, že mi nebudou skákat po autě!“ utrousil Frankieho táta, který automobil řídil. „Právě jsem ho umyl.“

Když vjeli dovnitř, Frankie vykoukl z okna, ale žádné zvíře neviděl. Kde se mohou schovávat?

„Jaké zvíře se ti na safari parku dosud nejvíc líbilo, Frankie?“ zeptala se Louisa, která seděla s Charliem vedle Frankieho na zadním sedadle. Max, Frankieho pes, seděl u zadního okna auta a díval se ven.

„Mně se líbí gepardi!“ odpověděl Frankie. „V průvodci se říká, že jsou ze všech čtyřnohých zvířat nejrychlejší. Představ si, že bys uměla utíkat rychlostí sto deset kilometrů za hodinu. To by tě nedostihl žádný obránce!“

„Tihle gepardi mi připadali jako docela líní,“ poznamenal táta. „Dnes se tam jen tak povalovali.“

„Jako ty na pohovce, když dávají fotbal, tati,“ utrousil Frankie.

Všichni se zasmáli.

„Mně se líbili lachtani,“ řekla Louisa. „Jsou tak šikovní!“

Frankie souhlasil. Viděli vystoupení lachtanů ve vodní nádrži, jak skákali z vody, proskakovali obručemi a jejich cvičitelé jim házeli ryby. Jeden z nich dokonce Frankieho tátu postříkal ocasem.

„Taky hráli docela dobře fotbal,“ řekla Frankieho máma. „Jeden z nich balancoval s míčem na nose!“



„Nejlepší byl orangutan,“ prohodil Charlie.

„Proč?“ zeptala se Louisa. „Protože má zrzavé chlupy jako ty?“

„To ne,“ odpověděl Charlie a zazubil se. „Samozřejmě proto, že má tak dlouhé ruce. Byl by to vynikající brankář. Hele – podívejte

se na tohle!“ a ukázal rukou, oděnou do brankářské rukavice, z okna.

Frankie uviděl černou siluetu, jak se žene po větvi.

„To je opice!“ zvolala Louisa.

Mezi listy se objevily další opice a Frankie na ně namířil fotoaparát. Jedna z nich pozorovala jejich auto a jedla kus nějakého rozměklého ovoce. Frankie jí zamával, aby upoutal její pozornost. „Řekni sýr!“ zvolal. Ale než si ji stačil vyfotit, opice se zhoupala, seskočila ze stromu, přeskákala přes střechu auta a byla tatam.

„Kam mohla zmizet?“ ptala se Louisa a rozhlížela se kolem.

Bum!

Něco dopadlo na střechu auta.

„Ale ne,“ zvolal Frankieho táta a otáčel se na sedadle. „Ona nás chce pozdravit!“

Před Frankiem se v okně objevil malý vrásčitý obličej. Opice na něj shlížela ze střechy, opřela se dlaněmi o sklo a na tváři se jí objevil úsměv.

„Jak se nám podobají, že?“
poznamenala Louisa.

Opice zmizela.

„Díky bohu,“ ulevil si Frankieho táta a řídil auto pomalu dál. „Teď už by mohla jít otravovat někoho jiného.“

Opice ale začala hopsat po kapotě auta a na střeše byly slyšet její skoky.

Bumtarata-bum-bum-bum.

Frankieho táta začal jemně brzdit, dokud se auto nezastavilo. „No, výborně!“ řekl s povzdechem.

Opice si začala pohrávat se stěrači předního skla. Zatáhla za jeden z nich, až se s brnknutím vrátil do své původní polohy.

„Možná, že bychom měli zavolat správce parku,“ zamumlal Frankieho otec.

„To je hloupost,“ odpověděla máma. „Vždyť si jen hraje. A podívej, ostatním se děje totéž!“

Frankie uviděl skrz přední sklo, že má pravdu. Opice skákaly po všech autech a páchaly různé neplechty.“

Frankieho otec pokračoval
v pomalé jízdě.

Opice skočila na postranní zrcátko
a pak opět zmizela. Vzadu zakňučel
Max. Frankie se otočil a zpozoroval
opici, jak se uhnízdila na zadní části
auta. Zdálo se, že si s něčím hraje.

„Lou, co myslíš? Dokážou si opice
otevřít zavazadlový prostor?“ zeptal se.

Než mu mohla Louisa odpovědět,
uslyšeli tlumené kliknutí. Kufr auta se
otevřel.

„No, to snad ne!“ zvolala Frankieho
máma. „Raději zataav.“

Frankie opici sledoval. Ta se
nejdříve podívala na Maxe, který na ni

cenil zuby, a pak na něco jiného. Tím něčím byla Frankieho brašna s míčem.

Když Frankiemu došlo, co bylo uvnitř, rozbušilo se mu srdce.

„Můj míč...“ zašeptal k Louise.

Opice zašmátrala v brašně, vytáhla z ní potlučený balón a odskákala pryč. Frankie zíral na své kamarády s hrůzou v očích. Jejich kouzelný míč jim ukradla opice!





KAPITOLA 2

„Díky bohu, že je pryč!“ ozval se Frankieho táta, když odjížděl a díval se přitom do zrcátka. „Obával jsem se, že by mi to zvíře mohlo ukrást něco z mého náradí!“

„Nebo náš piknik,“ dodala máma. Připravila koš plný párků v rohlíku, sýra a sendvičů se zeleninou, jablek,

lahví s limonádou a Frankieho oblíbených bramborových lupínků. Max strkal čenich do koše pod víko a kolem koutků se mu sbíhaly sliny. Frankie ho odtáhl pryč a Max mu začal olizovat obličej. Jako by na opičího zloděje docela zapomněl. *Nic není důležitějšího než jídlo*, pomyslel si Frankie. *Ale ne pro Maxe.*

„Alespoň, že se nepokusila ukrást Maxe!“ řekl Charlie. Pes přestal Frankieho olizovat a zakňučel.

Frankie zíral na otevřený kufr. Opice stála uprostřed silnice, vřeštěla a držela přitom míč nad hlavou, jako by to byl Anglický pohár.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.